

Anlasana

— şaircesevmek · 25 Mart 2009

Bir şehrin üstüne karlar yağıyor.
Bilirsin bu şehir bana yabancı
Ve sen yabancısın.
Fakat karşımdasın, oturuyorsun,
Uzaklaşıyorsun, buğulanıyor gözlerim,
Kayboluyorsun.

Düşünüyorum...
Bir şey tanıdık geliyor.
Her şeyi unutturan bir şey, bakışların.
Bakışların gözlerimden geçiyor,
Nakış nakış işleniyor beynime bir kilim gibi,
Bir ırmak gibi, bir şiir gibi
Ansızın akıyorsun dilimden.
Yankılanıyor gözümden
Bir çiçek gibi gülüşlerin.

Düşünüyorum...
Yanmış yıkılmış bir dağ kulübesinin
son külleridir,
Savrulan yüreğim.
Ve sellere kapılmış taze bir gül dalıdır,
Bedenim senin elinde.

Senden ayrıldığı gün;
Bir deniz fenerinin sönüşüdür.
Ömür gemisinin karaya vuruşudur.
Bir kalbin duruşu,
Hayat ağacının kuruyuşudur benim için.
İşte ben buyum!
Soruyorum
Ya sen kimsin?
Yoksa sen misin ilham perilerinin sultanı?
Sen misin yedi iklimin hanı?..

Düşünüyorum...
Sokaktayım, yürüyorum.
İnce bir kar yağıyor üşüyorum.
Çıkarıp bir sigara yakıyorum,
Bir nefes çekiyorum.
Soğuk bir nefes yakıyor ciğerimi
Parçalanıyor ciğerlerim,
Sanki sokakları çekiyorum.
Yürüyorum, ansızın duruyorum.
Dönüp seni görüyorum köşe başında,
El sallıyorsun, gül atıyorsun, kayboluyorsun
Ve o an yıkılıyorum.

Düşünüyorum...
Ardından şiirler yazıyorum.
Mermerler kazıyorum.
Can veriyorum taşlara.
Servetler akıtıyorum,
Gözyaşım servetimdir
ANLASANA,
Seni çok seviyorum, seni çok seviyorum.

KAYNAK: Mustafa İsmet KESKİN, Yıldızlar Düşerken Penceremize, Gündüz Kitapevi Yayınları, Ankara, 2008